

Mr. sc. Ivan Šalinović - Sem
(03.11.1940. - 22. 08. 2009.)

Zemlja me zove, zemlja me zove: moja mati
Otvara mi srdačno vrata, crna i glomazna,
I čeka me da uđem u odaju njenu jednostavnu,
U odaju tihu i bez sunca.
Majka me zove: Dođi, lezi, usni!
Pokrit ću te lakim pokrivačem,.....
Vezi mi, zemljo, vezi od trave mekani sag
I pokrij me njime umorna
Kad snivao budem... nada mnom će, u vjekove, drhtati zvijezda
sumorna...

(Zemlja me zove - D. Tadijanović, 1929.)

U subotu, 22. kolovoza teškoj bolesti je podlegao naš ugledni stručnjak, agronom i tloznanstvenik, dugogodišnji član Hrvatskog tloznanstvenog društva, stručni savjetnik Gradskog ureda za poljoprivredu i šumarstvo Grada Zagreba, drag suprug i životni pratitelj, otac, djed, brat, kolega, suradnik i prijatelj - gospodin

Mr. sc. Ivan Šalinović – Sem, dipl. ing. agr.

Umro je u rodnoj kući u Velikom Prologu, okružen najbližima, iscrpljen u otporu opakoj i iscrpljujućoj bolesti, u kojoj je nad tjelesnim zdravljem brižno i zdušno bdio Dr. Neven Rakušić iz Klinike za plućne bolesti Jordanovac u Zagrebu, a nad duhovnim don Mladen Margeta.

Mr. Šalinović rođen je u osvit rata 1940. god., u Velikom Prologu. Završio je Agronomski fakultet Sveučilišta u Zagrebu, a zatim, nadaren urođenim osjećajem za prirodu i sve u prirodi svoju karijeru počinje u Institutu za pedologiju i tehnologiju tla na pedokartografskom radu u izradi OPK Hrvatske mjerila 1:50 000. Integracijom Instituta nastavlja u Zavodu za melioracije Agronomskog fakulteta, gdje najviše radi na izradi stručnih podloga za potrebe izvedbe hidrotehničkih melioracija detaljne odvodnje cijevnom drenažom. Ostaje zapamćen po pronicljivoj vrsnoj dijagnozi stanja tla, napose porijekla i intenziteta suvišnog vlaženja tla, nenadmašan u nesebičnom, emocijama nabijenom, strasnom prenašanju ogromnog iskustva i znanja mlađim kolegama. Od njega se uistinu moglo naučiti!!! Karijeru zatim nastavlja u Zavodu za pedologiju i melioracije, istraživačkoj jedinici, koju je nekodobno u okviru „Agrokombinata – Zagreb“ utemeljio doajen hrvatske agronomske struke Ante

Todorić, dipl.ing.agr., predajući je u ruke svoga profesora, velikog hrvatskog prirodoslovca, akademika Mihovila Gračanina. Nositelj je brojnih pedoloških istraživanja. Izdajamo rad na privođenju kulturi feralitičnih tala Etiopijske visoravni u provinciji Wolega, krčenjem džungle na površini od preko šezdeset tisuća hektara, a zatim sudjeluje u istraživanju problema gospodarenja tim tlima i zaštite od erozije vodom. Karijeru završava kao stručni savjetnik Ureda za poljoprivredu i šumarstvo Grada Zagreba. Iza njega ostaju 22 znanstvena rada i preko 250 stručnih radova: studija, ekspertiza, elaborata, projekata i dr.

Mr. Šalinović, za nas, svoje prijatelje Sem, bio je osebujna pojava. Živio je, točnije upijao i uživao nadasve častan život. Nesebičan je prijatelj, izuzetno načitan i širokog obrazovanja, meka je i razdragana lirska duša, piše pjesme na temu kamena i poskoka, pjeva i citira mudre riječi svog dida Mrlje, razigran, a nikada, ali baš nikada umoran. Na drugoj strani, Sema je krasio tipičan mediteranski temperament, u stavovima, napose političkim čist je, tvrd, prkosan i ustrajan, a u raspravama, čak i sitnim, prijateljskim katkad nepopustljiv, prema onoj: „*da je lakše umrit nego ljudiman reć oprosti...*“. Saznavši za strašnu bolest, njoj prkoseći ne prestaje pušiti. Iznad svega je volio svoju Hrvatsku, za nju živio i vjerovao u neuništiv duh, snagu i čvrstoću hrvatskog naroda. Imao je vrlo širok krug prijatelja, volio je ljude, a ljudi su mu uzvraćali, jer se oko njega uvijek nešto događalo. Ne sjećam se da bi mu ikada nešto bilo teško. Znam da ga je duboko u duši peklo i teško povrijedilo hapšenje u rodnom selu, pred obitelji, djecom i rodbinom, a zatim dvomjesečno uzništvo, policijski progon i beskrajna saslušanja, kojima je bio izložen poslije montiranja „krivnje“ javnosti poznatim uznicima i vitezovima iz agronomskog kruga; Đuro Perica, pok. Tvrtko Miloš, Drago Ćorić i dr. U živu mi je sjećanju odriješit odgovor pok. Tvrtka Miloša kad ga poslije 15-godišnje robije Sem pita: je li te u zatvoru bilo strah? Ne, jer čim bih zaspao, usnio bih tebe i prijatelje oko postelje, a i sam znaš, gdje si ti, straha nema!

Na vječni počinak ispraćen je 24. kolovoza 2009., na najvišem vrhu mjesnog groblja u Velikom Prologu, gdje će „*kad snivao bude, nad njim u vjekove, drhtati zvijezda sumorna...*“, poslije Svete mise, koju je nad lijesom u mjesnoj crkvi Marijina uznesenja služio don Mladen Margeta. U dubokoj tuzi ispratili su ga supruga Ljubica (od milja bi rekao: moja Marićka), kćeri Dobrila i Danijela, unučica Dora, braća Petar i Dane, sestre Matija i Mila, brojni prijatelji i suradnici iz svih ustanova u kojima je radio, rodbina i poznanici.

Znamo koliko je njegovu mlađem kolegi i učeniku, dekanu Agronomskog fakulteta Prof. dr. sc. Davoru Romiću bilo žao što nije mogao nazočiti.

Birane, dirljive riječi oproštaja u ime Hrvatskog tloznanstvenog društva, svih nazočnih, u ime prijatelja i svih ustanova u kojima je djelovao, na odru mu je uputio dugogodišnji suradnik i prijatelj s njemu uvijek dragoga Agronomskog fakulteta Prof. dr. sc. Frane Tomić. Završimo ovaj tekst posljednjim riječima iz tog tužnog govora:

Neka Ti je laka Hrvatska zemlja koju si s ljubavlju proučavao, poznavao, cijenio i beskrajno volio. Neka Ti je vječna slava popraćena riječima velikog hrvatskog i vrgoračkog pjesnika Tina Ujevića, inače prijatelja istaknutih hrvatskih agroekologa, kojeg si obožavao i od Tebe smo ih često čuli:

Tamo, tamo da putujem,

Tamo, tamo da tugujem;

Da čujem one stare basne, da više ne znam sebe sama, ni dima bola u maglama....

Jer suđeno je: sve će proći,

Sve će u svoja prapočela,

I što će duša moći kad zemlja bude povrh tijela...

Počivaj u miru dragi naš Sem, dragi Ivo! Ispraćajući Te, molimo se Stvoritelju, kojega si toliko štovao, za mir Tvoje duše u Kraljevstvu Svevišnjega. Čuvajući uspomenu na Tebe snivat ćemo Tvoje nedosanjane sne, ponosni što smo s Tobom bili dionici ljepota Života koje si tako strasno upijao !!!

Hvala Ti za sve..., i Neka Ti je vječita slava!

Prof. dr. sc. Ferdo Bašić

